

DEMOGRAFSKA PODOBA SLOVENIJE

IVAN ŽNIDAR

V januarski številki tega leta slovenske revije „Ampak“, prinaril dr. Tone Kunstelj, specialist pediater, objavlja članek z naslovom „Umiranje in razvoj v Sloveniji in Evropi“.

Navajamo v skrajšani obliki nekaj njegovih izjav o demografskih podatkih o številu rojstev in smrtnih slučajev danes v Sloveniji. Med drugimi dr. Kunstelj omenja, da je bilo v Sloveniji leta 2002, 800 smrtnih slučajev več, kot se je pa rodilo otrok istega leta. Leta 2003 pa jih je umrlo 2130 več, ko se jih pa je rodilo. Če se bo to število ponavljalo, ali če bo šlo to število navzdol, bo okoli leta 2200 umrl poslednji Slovenec. Na nagrobnik mu bodo napisali: „Tukaj leži poslednji predstavnik Slovenije, naroda ki ni ljubil življenja“.

Demografski podatek o številu rojstev, ki zagotavlja osnovno biološko obnavljanje prebivalstva, je znan: 2,15 otroka na ženo. To število v Evropi zagotavlja le Turčija in Albanija. Relativno visoko stopnjo rojevanja za Evropske razmere poznajo skandinavske države. Izrazita izjema je Francija, za katero navajajo, da se je leta 2003 rodilo 232.000 več otrok, kot pa je bilo smrtnih slučajev. Podatki tudi povedo, da se kar 80% Francozinj odloči za drugega otroka, in 45% za tretjega. V Sloveniji pa so te številke dva do trikrat manjše, saj rodi le 35% Slovenk svojega drugega otroka in 10,5% žena se odloči za tretjega. Družin, ki imajo tri otroke, je v Sloveniji komaj 5%. In to vključno da živi v Sloveniji do 50.000 muslimanov, večina ima slovensko državljanstvo, njihove družine pa veliko otrok.

Kakšna je demografska podoba doma, dr. Kunstelj omenja naslednji primer: v maju bo moja druga hčerka rodila tretjega otroka. Njene sestre, 23 deklet je bilo v razredu, bodo letos stare 30 let in so do konca leta 2003 rodile skupaj 13 otrok, ob tem da ima ena med njimi štiri otroke.

Najnižjo stopnjo rojstev (1,13) v Evropi imajo v Italiji, Estoniji, Ukrajini in na Češkem. Slovenci se lahko ponamamo z eno najnižjih stopenj, ki se v zadnjih letih giblje med 1,20 in 1,28. Izrazito nizko stopnjo rodnosti razen Poljske imajo vse tranzicijske države, ki se po letu 1990 prebijajo iz gospodarskih, političnih in miselnih sporov, druge polovice 20. stoletja, ki so jih ne samo gospodarsko, ampak tudi idejno upostavili, med

njimi tudi Slovenija.

Slovenija se izrazito stara. Ko primerjamo popise prebivalstva leta 1991 in 2000 vidimo, da se je v teh letih, dobrih desetih letih, število mladine, vključno do 19. leta starosti, zmanjšalo za 22%, hkrati pa se je število oseb starejših od 65 let povečalo za 35%. Presegla se je bistvena točka staranja naroda, ker je število starejših od 65. leta večje, kot mlajših od 15. leta. Ker je otrok vse manj, se bodo postopoma zapirale osnovne šole, nato srednje, po letu 2020 pa še ena univerza. Delo bodo izgubili strokovniki, manjkalo bo izobražene kvalificirane delovne sile.

Med razlogi za manj oziroma premalo rojevanja otrok, navajajo dvig izobrazbene ravni žena, torej večjo stopnjo njihove izobrazbe, njihove zaposlenosti in s tem obremenjenost v poklicnem delu, hkrati pa večjo ekonomsko neodvisnost. Velik vpliv ima tudi dvig standarda, nestabilnost delovnih mest za mlade žene in negotova stanovanjska politika.

Drugi razlog je pomanjkanje narodne zavesti, pomanjkanje čuta odgovornosti, pripravljenosti in žrtvovanja do skupne narodne blaginje. Pomanjkanje vere, volje in veselja do življenja, zavesti materinskega in očetovskega poslanstva.

Rešitev je mogoča, dodaja dr. Kunstelj. Potrebujemo pozitivno naravnano družinsko in prebivalstveno politiko. Potrebujemo politiko mnogo malih in pozitivno naravnanih korakov v korist družin, materinstva otrok in to na mnogih področjih. Vzpodbuditi je treba rojstvo tretjega otroka, saj nam šele tretji otrok v družini zagotavlja ekonomsko, kulturno in narodno preživetje. Potrebujemo državo, ki bo staršem to omogočila, ki jih bo, če se tako odločijo, za to tudi nagradila.

Potrebujemo popolnoma drugačno miselnost kot jo imamo danes, potrebujemo vzdušje, ko bodo (čeprav jih ne uporabljamo več) po naših vrtovih zopet plapolale najlepše zastave življenja — otroške plešnice, to pozitivno miselnost, ki jo pogrešamo že desetletja.

Sedanja vlada si je kot enega bistvenih ciljev zastavila prav razvojno politiko do prebivalstva. Upajmo, da jo bo izvedla in uspela. Kajti jasno je kam nas vodi dosedanja popolni družinski in prebivalstveni liberalizem, če nam ne bi uspelo ustvariti pozitivnega družini in otrokom naklonjenega vzdušja. Šlo bi navzdol šolstvo, kultura, gospodarstvo, jezik, in okoli 2200 bi umrl poslednji Slovenec.

Soglasje o vojnih zakonih?

Vodje poslanskih skupin in predsedniki parlamentarnih strank so se v sredo, 20. julija sestali s predsednikom državnega zbora Francetom Cukjatiem na posvet o vsebini t.i. vojnih zakonov. Po sestanku sta Cukjati in predsednik vlade Janez Janša pojasnila, da so prisotni nekoliko zbližali stališča glede zakona o žrtvah vojnega nasilja. Z dogovarjanjem o vsebini zakonov bodo nadaljevali jeseni, nato pa naj bi besedilo zakonskih novel popravili ali pa jih celo vložili na novo.

Sodeč po predlogih, ki so jih poslanske skupine konec maja posredovale Cukjatiu, se SDS, NSi in SLS na eni ter LDS, SD in DeSUS na drugi strani razhajajo predvsem pri vprašanju, ali naj se osebami, ki so med drugo svetovno vojno v protipartizanskem taboru („sodelovale na strani okupatorja“ pravi levica), prizna status žrtev vojnega nasilja.

Medtem ko koalicijske SDS, NSi in SLS vladne predloge podpirajo v bolj ali manj nespremenjeni obliki, pa DeSUS ter opozicijske LDS, SD in SNS ponujajo kar nekaj popravkov predlaganih novel. Te poslanske skupine nasprotujejo predvsem predvidenemu izenačevanju NOB in „kolaboracije“.

Z vladnim predlogom novele zakona o žrtvah vojnega nasilja sicer status civilne žrtve ne bi bil več odvisen od vojaške sile, ki ji je bila oseba izpostavljena. Predlagana novela zakona o vojnih grobiščih pa predvideva, da bodo po vojni umorjene osebe pri kategorizaciji grobišč posebej obravnavane kot žrtve revolucionarnega nasilja. Kot rečeno, je največ razhajanj pri vprašanju, ali naj se status žrtve vojnega nasilja prizna tudi osebami, ki so „prostovoljno ali poklicno sodelovale z agresor-

jem“. Veljavni zakon o žrtvah vojnega nasilja status tem osebami odreja, vladni predlog pa želi člen iz zakona črtati. Kot je v pismu vodjem poslanskih skupin zapisal Cukjati, je vprašanje, ali lahko na podlagi kolaboracije posameznikov vse pripadnike protipartizanskih enot in vse civilne nasprotnike komunizma obsodimo za kolaboracijo. V nasprotnem primeru pa je vprašanje, kakšna je potem definicija kolaboracije in kdo lahko posamezniku odreja status žrtve vojnega nasilja.

Koalicijske SDS, NSi in SLS črtanje člena podpirajo, ostro pa mu nasprotujejo vladna DeSUS ter opozicijski LDS in SD. V DeSUS denimo ne morejo pristati, da bi bili žrtve vojnega nasilja tudi „sodelavci okupatorja in njihovi svojci“ (Se je po 60 letih revolucije in po 15 letih samostojnosti kaj spremenilo? op. p.), zato pričakujejo, da se bodo njihova stališča pri usklajevanju zakona upotevala, v nasprotnem primeru zakonskih novel ne bodo podprli. Tudi v LDS ne morejo podpreti predloga, da bi se status slovenskih oboroženih sil po novem priznal tudi vojaškim enotam, ki so „sodelovale z okupatorjem oziroma kolaboracijskim skupinam“.

Nekoliko več soglasja med parlamentarnimi strankami je pri vprašanju, ali so civilisti, ki so bili žrtve partizanskega nasilja, kljub temu, da z okupatorjem niso sodelovali, žrtve vojnega (ali revolucionarnega) nasilja. Vladni predlog predvideva, da so žrtve vojnega nasilja, na njihovih grobiščih pa bi pisalo „Žrtvam vojnega in revolucionarnega nasilja“. Vladne SDS, NSi in SLS se s predlagano rešitvijo strinjajo, v DeSUS pa tem osebami status žrtev vojnega nasilja sicer priznavajo, spremenili bi le napis na grobiščih, ki bi se glasil

„Žrtvam vojnega nasilja“. V SD pa bi status žrtve priznali le otrokom pobitih civilistov, na njihovih grobiščih pa bi pisalo „Umrli kot žrtve vojne“.

Pri zakonu o vojnih grobiščih pa se poslanske skupine razhajajo pri vprašanju, ali naj se status vojaškega grobišča odreja vsem vojakom, ki so bili kot ujetniki pobiti med vojno ali po njej. Kot je zapisal Cukjati, ostaja bistveno vprašanje, ali so pripadniki nepartizanskih oboroženih enot vojniki ali ne. In če so, ali so njihova grobišča vojaška grobišča, ne glede na to, ali so padli v boju ali pa so bili pobiti kot ujetniki. Vladni predlog črta člen, ki tem vojakom odreja status vojnega grobišča.

Vlada v noveli zakona o vojnih grobiščih predlaga, da na spominskih obeležjih ne bi smelo biti komunističnih oznak. V sedanjem zakonu namreč velja prepoved fašističnih in nacističnih oznak, vlada pa bi to prepoved razširila tudi na komunistične. Temu odločno nasprotujejo v DeSUS, kjer menijo, da rdeča zvezda ali srp in kladivo nimajo ideološkega naboja, temveč so simbol upora. Predloga o brisanju simbolov na obstoječih spomenikih ne podpirajo niti v LDS in SD.

Poslanske skupine načelno soglašajo pri vprašanju napisa na grobiščih povojnih pobojev. Veljavni zakon predvideva napis „Žrtve vojne in povojnih usmrtenj“, poslanske skupine pa naj bi se zedinile glede napisa „Žrtvam vojnega in revolucionarnega nasilja“.

V slovenski jeseni se bodo torej pogajanja nadaljevala. Mi pa v uših čutimo grenak okus v zavesti, da po šestdesetih letih tedanji krvniki in njih nasledniki še vedno ne priznajo resnice in blatijo spomin tisoče slovenskih žrtev.

Brez Pukriča a na poti do zakona

Državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu Franc Pukrič je v sredo 22. julija podal odstopno izjavo. Predsednik vlade Janez Janša je dejal, da obžaluje Pukričevo odločitev. Potrdil je, da bo novi državni sekretar imenovan, „vendar je v tem trenutku prerano govoriti o imenu“.

Pukrič, sicer državni sekretar v kabinetu predsednika vlade, razlogov za odstop ni sporočil. Neuradno pa se je govorilo, da se je tako odločil zaradi nesoglasij z zunanjim ministrom Dimitrijem Ruplom, predvsem ker naj bi ga ta šikaniral.

Predsednik vlade je ocenil, da je državni sekretar delal dobro in da je bilo doseženih več premikov na relacijah Slovenija, Slovenci v zamejstvu in po svetu. Nekatera statutna vprašanja urada, ki je z mandatom nove vlade prešel iz okrilja ministrstva za zunanje zadeve neposredno pod vlado, pa so se reševala prepočasno in Pukrič je ocenil, da lahko naredi več v parlamentu, je dejal Janša.

Vlada je Pukriča 3. decembra lani imenovala za državnega sekretarja v kabinetu predsednika vlade, 16. decembra pa mu je poverila vodenje urada vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu. V prejšnjem mandatu DZ je Pukrič vodil parlamentarno komisijo za Slovence v zamejstvu in po svetu.

V četrtek, 21. julija je Pukrič je na novinarski konferenci v Ljubljani potrdil, da se vrača v državni zbor, kjer bo po njegovih ocenah lahko najboljše upravičil

visoko volilno podporo na zadnjih parlamentarnih volitvah (Pukrič je od vseh kandidatov prejel najvišjo podporo). Razlogov za odstop Pukrič ni želel komentirati.

Obenem je sporočil, da so prav ta dan vladi predali zakon o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja, ki je po njegovem mnenju najpomembnejši dosežek urada v zadnjih treh letih. Poudaril je, da bo ostal tesno vpet v delo za Slovence po zamejstvu in po svetu in si prizadeval predvsem za sprejetje zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja.

Po besedah Pukriča so se priprave tega zakona v uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu lotili zelo resno. Pojasnil je, da je zakon izrednega pomena, saj dokončno ureja odnose med Republiko Slovenijo in Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja. S tem se ureja odnose tudi z različnimi organizacijami, ki skrbijo za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Zakon je obenem prvi slovenski zakonski akt, ki zelo jasno in natančno določa terminologijo, povezano s Slovenci zunaj države. Prav tako določa vse pristojnosti in naloge v zvezi s sodelovanjem s Slovenci v zamejstvu in po svetu, tako na kulturnem, izobraževalnem, gospodarskem in drugih področjih. Prinaša tudi pravno podlago za urejanje financiranja organizacij za Slovence v zamejstvu in po svetu, je pojasnil Pukrič.

RAZGOVOR

Pred obiskom zbora Pomlad

Meseca avgusta nas bo obiskal Meñani pevski zbor Pomlad iz Novega Mesta, ki ga vodi Argentinec Fernando Mejías. Med drugimi nastopi se bodo v soboto 13. predstavili v našem domu v San Justu. Dogodek je gotovo v mnogih pogledih zanimiv, zato smo stopili v stik s pevovodjem in mu stavili nekaj vprašanj.

Fernando, kako je nastal zbor Pomlad?

Pomlad je nastal leta 1992 na pobudo prof. Jožice Prus, ki je ustanovila zbor in ga vodila do konca leta 2000.

Od kdaj ti vodiš zbor?

Prevzel sem vodstvo aprila 2001.

Gotovo ni navadno da Argentinec vodi zbor v Novem mestu. Kako si se odločil, da se naseliš in deluješ v Sloveniji?

To se je začelo koncem leta 1996 in v začetku 1997, ko smo s slovenskim zborom iz Mendoza gostovali v Sloveniji in Avstriji. Bilo mi je tako všeč, da sem po tistem celo leto premišljeval, da bi se preselil v Slovenijo in tukaj nadaljeval svoj študij. Končno sva se z ženo odločila in naredila ta velik korak.

Glasbeno polje si študiral v Mendoza. Ali so ti priznali študije; si opazil razlike med Argentino in Slovenijo v strokovni pripravi na glasbo?

Niso mi priznali študijev, kar je po svoje razumljivo, kajti študijski program je precej drugačen predvsem, če pomislimo na to, da sem v Mendoza študiral zborovsko dirigiranje medtem, ko je program v Ljubljani usmerjen pretežno na orkester. Glede strokovne priprave mislim, da je to odvisno od vsakega predmeta in profesorja. Na splošno lahko rečem, da je v Sloveniji višja raven, predvsem zaradi same organizacije glasbenega

študija, ki se začne že v nižji, se nadaljuje v srednji in se konča na visoki šoli (akademiji).

Kdaj si se naučil slovensko? Si imel težave?

Slovenščine sem se naučil šele v Sloveniji, kar pomeni, da sem imel na začetku težave s komuniciranjem. To se je postopoma popravljalo in po vsak dan na boljše. Danes po sedmih letih in pol lahko rečem, da se normalno sporazumevam, četudi vem, da imam še precej pot do idealnega znanja.

Bi lahko kaj povedal o turneji, ki je pred vami, zamisel, cilje, pričakovanja?

Zamisel, da pripravimo turnejo po Argentini in Čilu je prišla skoraj sama po sebi, in sicer ne od mene, temveč od Pomladnikov. Zdi se, da so postali zelo radovedni, kar se moje domovine tiče. Z resnim delom in namenom, da to uresničimo, smo začeli malo več kot pred letom in pol. Želimo z

dobrimi nastopi in kontakti s Slovenci v Argentini, pa tudi z Argentinci, povrniti usluge vsem tistim, ki so prispevali in še prispevajo k uresničenju te turnee.

Kje vse boste nastopili?

Nastopili bomo v Buenos Airesu in sicer v Salon dorado de la Secretaria de Cultura de la ciudad de Buenos Aires. Pred Slovenci pa v našem domu San Justo, skupaj z domačimi gostitelji. Nadaljevali bomo v Mendoza, kjer imamo tudi dva koncerta, od teh enega za Slovence v njihovem domu. Potem gremo v San Juan, kjer bomo peli v imenitnem avditoriju ing. Juan Victoria. Za konec gremo v Santiago de Čile, kjer nam organizirajo koncert v eni izmed cerkva v mestni četrti Providencia. Imeli smo namen, da gremo tudi v Bariloche. Na žalost bo zaradi časovnih in finančnih težav to moralo ostati za kdaj drugič.

Fernando, najlepša hvala za razgovor in mnogo uspehov na tej turneji.

Še daleč od resnice

Želim predstaviti prav kratek komentar na govor predsednika Republike Slovenije, dr. Janeza Drnovška, na državni žalni slovesnosti v Spominskem parku Teharje.

Ne mislim oporekati govora kot takega, ki je v marsičem korak naprej v dosedanjem obravnavanju žalnih slovesnosti od strani vladnih krogov. A vendar je nekaj trditve, ki zaslužijo komentar.

Bom šel kar mimo trditve, da smo Slovenci dali svoj prispevek k zmagi nad silami osi - tu je gotovo mišljena tako imenovana NOB - saj noben resen zgodovinar ne more trditi, da bi se vojna, zaradi ne le slovenske, ampak vse jugoslovanske partizanstve skrajšala le za en sam dan. Pa saj to tudi ni bil namen vodstva partizanov.

Komunistična Sovjetska Zveza se je res uprla „silami zla“ (nacistom in fašistom), a to šele potem, ko je bila sama napadena, kot prav poudari g. predsednik. Ne omeni pa, da je bila prej skoraj dve leti z njimi „v ravnopravnosti“ za razkosanje Evrope.

Potem omenja, da je v nasprotju z nihanjem takratne politične elite, „... imela komunistična partija jasno opredeljene in med seboj povezane cilje: borbo proti okupatorjem in hkratno spremembo družbene ureditve“.

Tukaj gospod predsednik malo zameta cilje. Sprememba družbene ureditve (beri: prevzem absolutne oblasti) je bil edini cilj komunistične partije; tako imenovana borba proti okupatorjem pa samo kulisa za doseg tega cilja. Število padlih okupatorjev in številno pomorjenih sonarodnjakov to nedvomno potrjuje.

Veliko represij okupatorjev so povzročile ravno partizanske sabotaže, malo pomembne z vojaškega vidika. Važne pa so bile za sejanje terorja in s tem za cilje revolucije, ne pa za osvoboditev naroda.

Potem pa pride tisti odstavek, ki je že čez 60 let leit-motiv uradnega govorjenja: „Meñanskim politikom, številnim kmetom in neopredeljenim posameznikom je ostajalo vedno manj prostora med komunističnim odporom (zakaj ne nasiljem, op. pisca) in med sodelovanjem z okupatorjem, ker so v tem videli več možnosti, da ohranijo svoje institucije, način življenja ali celo življenje samo. S tem so se povezali z okupatorsko stranjo, ki je s sabo nosila breme uničevalne vojne in zločinov proti človeštvu. In znati so se na strani poražencev.“

V tej trditvi je torej osrčje tega govora. Vse drugo je „de relleño“, nadev, kot sem že nekajkrat omenil. Sodelovali smo z okupatorjem in z njim nosimo breme uničevalne vojne in zločinov proti človeštvu.

Dobro da na koncu govora g. predsednik poziva, da mora našo življenje temeljiti na resnici. Dokler se bodo ponavljale takšne lažne trditve, bomo še daleč od nje.

Franci Markež

Slovenci se ne bojijo terorizma

Slovenci se počutijo varne (82 odstotkov), bojijo pa se predvsem nevarnosti virov ogrožanja varnosti, predvsem brezposelnosti, mamil, kriminala, majhne rodovitnosti, prometnih nesreč, uničevanja okolja in revščine. Vojaške grožnje drugih držav in terorizem sta najmanj zaznana vira ogrožanja varnosti Slovenije.

To so pokazali izsledki javnomnenjske raziskave Nacionalna in mednarodna varnost, ki sta jo pripravila Obramboslovni raziskovalni center ter Center za raziskovanje javnega mnenja in množičnih komunikacij v okviru Fakultete za družbene vede.

Raziskava je potekala na vzorcu 1002 udeležencev med 17. marcem in 25. aprilom letos. Raziskava je sestavni del projekta Človeški dejavnik v vojaškem sistemu, ki poteka v okviru ciljnega raziskovalnega programa Znanje za varnost in mir 2004 - 2010 in ga sofinancirata ministertvo za obrambo in Agencija za raziskovalno dejavnost RS.

LAŽ IMA KRATKE NOGE

Pri preverjanju diplom in spričeval na Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji (SOVA) se je pokazalo, da sta imela dva uslužbenca agencije ponarejeno spričevalo. Javna uslužbenca sta odpovedala pogodbo o zaposlitvi in nista več zaposlena v agenciji. Bojan Bratun je bil v agenciji SOVA zaposlen že deset let in je kljub pomanjkljivi izobrazbi - imel je namreč spričevalo poklicne šole, za katerega se je kasneje pokazalo, da je ponarejeno - hitro napredoval znotraj hierarhične lestvice. V zadnjih letih je bil namreč šef t. i. oddelka prisluha etra in fizičnega priklopa (gre za tehniko, ki naj bi s pomočjo računalniškega programa razvozlala signale mobilne telefonije). — Drugi zaposleni brez primerne izobrazbe je služboval kot varnostnik.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Presenetljivo je, kako se vse javno življenje kar natenkrat odvija v eni sami luči. Oktobrske volitve so namreč postale edini svetilnik, ki vodi vse vladne korake, daje pa smisel tudi ostalemu razvoju družbenega življenja.

V polnem teku. Čeprav se v mnogih okrožjih in v sklopu številnih strank volilna kampanja uradno še ni začela, je dejansko povsod v polnem teku. Bistveno pa je ob tem, da postavimo stvari na svoje mesto. Ni novost v Argentini (tudi drugje po svetu ne), da vlada aktivno posega v volilno kampanjo. Vendar doslej nismo videli take zavezanosti vlade in osebno predsednika v kampanjo na parlamentarnih volitvah. Čeprav se več ne govori o plebiscitu, je vseeno jasno, da Kirchner hoče v praksi izvesti to idejo. Ko bo zmagal (če bo in kolikor bo) bo ta beseda gotovo v ustih vseh vladnih mož. Le tako si moremo razlagati, da je doslej, ko manjkajo trije dolgi meseci do volitev, predsednik uporabil 73 % svojih potovanj v notranjost države v propagandne namene. Pred kratkim v časopisju objavljene statistike govore o dejstvu, da je 19 od zadnjih 26 govorov bilo volilne narave. Najbolj žalostno je, da so to priložnosti otvoritve javnih del, podelitve podpor in subvencij ter pristojbnin provincam ali občinam, v katere je vlada obvezana, in da vse stroške teh potovanj, srečanj in zborovanj krije državna blagajna, v katero prispevamo vsi.

Kaj nas še čaka. Od tu pa do oktobra napovedujejo vsaj še 30 zborovanj, na katerih bo predsednik osrednja figura. Z njim bo seveda v kampanjo vpletena vsaj polovica vlade, ker skoraj polovica ministrov in državnih sekretarjev kandidira na posameznih listah uradnega ali neuradnega peronizma. Zanimivo je, da iz predsednikovih ust slimo kaj malo konkretnih napovedi ali idejnih opredelitev. Glavni poziv je: „Spremljajte me“, ki spominja na ne tako daljni „Sledite mi!“ Druga stalnica predsednikovih nastopov pa je napad na bivšega predsednika Duhaldeja, katerega sicer običajno ne imenuje, ki ga pa istoveti z vsemi slabimi lastnostmi pretekle argentinske politike, katero bo on spremenil, če mu narod podari tako zaželjene glasove. Tudi to se bo seveda nadaljevalo do volitev; potem bomo pa videli, katera je resnica.

Spodrsrlaj in njegove okoliščine. Na tej poti je vlada doživela neljub spodrsrlaj. Časnikarska sporočila so navajala kar splošno zvišanje pokojnin. Do tega pa ni prišlo in predsednik se je precej razjezil zaradi „neresnih govo-

ric“, ker ga ta korak nazaj postavlja v slabo luč. Poleg tega so začeli časopisi obširno poročati o presežku pokojninske blagajne, ki se suče blizu tisoč milijonov pesov. Dejstvo je da po vpeljani navadi vlada ta denar uporablja za druge namene: kupovanje državnih bonov in plačevanje zunanjega dolga. Izgovor je bil sicer pričakovan a vendar kritično označen s strani mnogih opazovalcev: zvišanje pokojnin bi še bolj poglajlo inflacijo, proti kateri se vlada bori z vsemi močmi. Izgovor inflacije tudi vpliva, da vlada zanika povzroke javnim uslužbencem in učiteljem, kar po vsej državi proži nove stavke in rastoč socialni nemir. Upokojenci bodo morda bili deležni kakšnega izboljšanja v svojem težkem položaju, a verjetno bolj v neposredni bližini volitev.

Alamni zvonci. Seveda vlada ne uporablja istega kriterija na drugih področjih. Soglasno strokovnjaki menijo, da so državni izdatki zadnje čase grobo narasli. Gre za posojila ali direktno subvencije provincam, velike vsote za javna dela in druga socialno odmevna področja. Izdatki močno presesegajo rast davčne nabirke, vendar strokovnjaki niso edini glede posledic tega stanja. Tisti, ki jih ta položaj ne skrbi, gradijo svoje zaključke na domnevi, da se bo to stanje raztegnilo kvečjemu do oktobra. Po volitvah naj bi se vodovje umirilo in odtok fondov ustavil. Vsi ti sedanji dodatni stroški naj bi bili volilne narave, nakar bo prevladala pamet. A medtem je tudi ta pojav važen dejavnik inflacije. Kljub vsemu optimizmu vlade, strokovnjaki predvidevajo, da se bo letnja inflacija sukala okoli 11 odstotkov. Prihodnje leto, če bo po sreči, ne bo preseгла 8%. Medtem vlada sega po sektorskih pogajanjih, ki naj bi preprečila rast cen na področju prehrane.

Razbita opozicija. Kot je tudi že tradicija v argentinski politiki, vlada lahko prodira s svojim projektom, ker je opozicija močno razbita in ne najde skupne poti. Povratek na politično polje bivšega predsednika Menema in tudi nekdanjega gospodarskega ministra Cavalla je precej bolj zmešan. Ni jasno, kam se bodo obrnile razne skupine, ki trenutno tavajo po argentinski politični sceni kot ovce brez pastirja. To je ena glavnih pomanjkljivosti sedanjega trenutka: ni referentov, ni močnih zdravih osebnosti, ki bi lahko za sabo potegnile množico nezadovoljnih volivcev, ki so prisiljeni da nenehno izbirajo manjše zlo. Pojava vredne alternative bi lahko bistveno spremenila razmerje sil v skoraj obupani družbi.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN JUSTO

Slava Vam, naši križarski vitezi — domobranci!

60 leto zaporedoma se naši misli in spomini vračajo na dogodke med in po drugi svetovni vojni. V našem domu v San Justu smo se zadnjo nedeljo v juniju poklonili našim žrtvam — padlim, mučencem — komunistične revolucije.

Sv. mato je za vse rajne daroval p. Alojzij Kukovica. Med mato je prepeval MPZ San Justo, pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vomberger.

Po sveti mati so se rojaki pomaknili v prostore Našega doma, kjer so bile molitve pred spomenikom Franceta Balantiča — pesnika ognja in pepela. Pesnik je v svojih verzih začutil lastno usodo

ter usodo naroda in domovine. Položili smo venec v spomin vseh žrtev in padlih krvave komunistične revolucije. Venec je nosil napis: „Slava jim!“ položili so ga bivši člani domobranske vojske, ki so se pogumno postavili za geslo Mati, domovina, Bog.

Občestvo je zbrano spremljalo polaganje venca in spokojno zmolilo v zaupanju in veri, da je pravični Bog plačnik vsem, ki so življenje darovali v imenu vere in svobode.

Že v dvorani je po pozdravu predsednice Našega doma, ge. Mici Malavarič Cassullo, povzela besedo Pavlinka Grbec, ki je pre-

brala intervju s starim očetom, Slavkom Urbančičem, o dogodkih iz leta 1942 — 1945. Slitali smo kako sta se Slavko z bratom Rajkom borila, da sta preživela ko so jih zajeli komunisti in na lastni koži doživela zvijače in grozote porajajočega režima, kako sta morala ubežati Nemcem in kako sta se priključila domobrancem in ju je božja roka vodila, da sta se končno rešila. Po borbi na Dravskem mostu so bili vsi trije — bratje Slavko, Rajko in Tone, že na (tragično slavnem) transportu, ko pride neki Anglež ter jim ukaže naj izstopijo, čeprav da je kamion prepoln. Ker so že vedeli, da tiste transporte vračajo domov, so se odločili, da gredo v gozdove odkoder so se prebili v Italijo in od tam — preko raznih taborišč — prišli v Argentino.

Hvaležni smo g. Slavku za sporočilo v razgovoru: ni bilo grenkih besed, le hvaležnost Bogu, da ga je ohranil pri življenju ter potrdilo, da so bili na pravi poti in so se odločili za pravo smer. Pa še

želja, da bi se tudi dananjša mladina odločila za vrednote za katere so se oni borili.

Na besedilo Vladimirja Kosa „Slava Vam, naši križarski vitezi — domobranci!“, ki ga je pesnik spisal letos prav za to priložnost, se je sanhunko občestvo poklonilo vsem žrtvam. Sodelovalo je izredno številno nastopajočih ter Merani pevski zbor pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vomberger, ki je s posebnim čutom izbrala pesmi, ki so odsko predstavo izredno bogatile.

Kosov tekst je zajel vse tri letne čase, preko katerih je opisano trpljenje in upanje naroda, ki je doživel grozoto revolucije. Okvir za Kosov tekst je bila mogočna scenografija, mojstrsko delo g. Toneta Oblaka, ki je predstavljala gozd, kjer se je ozadje menjavalo, da preidemo iz pomladi na poletje, v jesen in zimo. Celotno podajanje si je avtor zamislil kot sinfonično pesnitev, ki je z odra Našega doma mogočno izzvenela in globoko pretresla vse navzoče.

Kod smo že omenili, je bilo sodelovanje pri nastopu množično. Navedemo jih v celoti, ker je vsak vestno, z zanosom in prepričanjem podal svoj del in prispeval k občutenemu podajanju globokega besedila.

Nastopali so učenci 7. in 8. razreda slovenskega osnovnega tečaja Franceta Balantiča ter mladina in odrasli, člani Našega

doma San Justo — potomci domobrancev. Uvod: Belič - Draksler Ninka. Poosebljenost časa: Petelin, Marta Pomlad: (belokranjske note): Grilj Tomaž, Kržimnik Andrej, Kržimnik Marjan, Menghini Nikolaj, Oblak Matjaž, Puntar Nikolaj, Bergant Gabrijel, Belič Klavdija, Fekonja Milena, Malovrh Ana, Miklič Sonja, Oblak Lucijana, Puntar Micaela, Smrdelj Samka, Urbančič Camila, Urbančič Urula, Urtar Marjana. Poletje (prekmurske note): Marinič Lučka, Malovrh Gabrijela, Oblak Erik, Omahna Erika, Qualizza Natana, Qualizza Gabriela. Jesen (gorenjske note): Belič Nevenka, Bregar Marko, Miklič Nadja, Omahna Micaela, Smrdelj Ljudmila, Štrubelj Luka. Zima (ljubljanske note): Draksler Franci, Jelen Stanko, Loboda-Oblak Tinka, Ravnik Matjaž, Rovani Toni, Urbančič-Oblak Marta, Zupanc-Urbanič Alenka.

Adaptacijo teksta je imela na skrbi Maria Ivana Tekavec. Režija: Maria Ivana Tekavec in Blaž Miklič. Kot smo že omenili je mogočno sceno ustvaril Tone Oblak. Kostumi: Mirjam Oblak in Maria Ivana Tekavec. Luči in zvok pa sta imela na skrbi Andrej Šuc in Luka Štrubelj.

Tako smo se Slovenci v našem domu ponovno — že šestdeseti — spomnili naše narodne tragedije, genocida svobodnjakov po koncu druge svetovne vojne. Slava jim!

M.I.T.

ŽENA IN NJEN SVET

Slovenska žena v sliki in likovnem ustvarjanju (17)

Slikarka **Elizabeta Hafner Najul**, s slikarskim imenom Eli Hafner, se je rodila v Mendoza, Tunuyan 9. novembra leta 1954. Njena starša Florijan Hafner tudi slikar in mama Marija Sajovic sta bila rojena v Sloveniji. Eli je poročena in ima dva otroka. Otroška in mladostna leta je preživela v Mendoza, kjer je hodila tudi v šolo in kjer živi še danes.

Ona vedno poudarja, da je samouk, čeprav po njenih delih tega ne bi sklepali. Posveča se slikarstvu že od leta 1980 dalje. Slika z oljem, s čopičem in iglo na platno, les in marmor. Natančnost njenih stvaritev zahteva večmesečno delo za vsako sliko. Poleg slikanja se posveča tudi restavraciji. Obnovila je slike v zelo znani cerkvi De La Carodilla v Mendoza.

Imela je že čez petdeset skupinskih in samostojnih razstav. Največ v rodni Mendoza, kjer je razstavljala tudi za mendoško slovensko skupnost. V Buenos Airesu je razstavljala pri skupinski razstavi v Slovenski hiši pod okriljem Slovenske kulturne Akcije. V Sloveniji je imela razstavo leta 1999 v Mariboru in letos v Mengru in Lescah. Njene slike se nahajajo poleg Argentine in Slovenije še po mnogih državah po svetu.

Iz njene zelo uspešne razstave letos v Mengru z naslovom „Slikarske čipke“ povzamem sledeče misli iz študija o njenem delu, katerega je napisala umetnostna zgo-

dovinarka Anamarija Šajn:

Ne glede na smernice v umetnosti pa Eli Hafner, argentinska slikarka slovenskega rodu, že več kakor dve desetletji svojo ustvarjalno misel usmerja prav na človeško figuro. Obrazne poteze njenih upodobljenec razkrivajo narodnostno različne tipe

ljudi, med njimi pa imajo svoje posebno mesto tisti, ki so povezani z domovino njenih staršev. Zdi se, da prav te slike s posebno ljubeznijo, seveda pa pogosto upodablja tudi ljudi iz Argentine.

Slikanje ji je želja, ljubezen, ki se ji posveča z vso predanostjo. Njene slike nastajajo počasi in natančno. Vsaka poteza čopiča pusti odločilno sled. Ustvarja predvsem v oljni tehniki na platno, kar ji omogoča na slikovno polje vnesti specifično mehko, ki bi jo lahko primerjali z mehko duno. Pri beleženju je zelo precizna in vseskozi ohranja tesen stik z realističnim pojmovanjem človeške figure, ki jo vodi v pravo fotografsko natančnost. Pozornost posveča vsakemu detajlu in prav te dobesedno filigransko obdela. Svojestvenost likovnih zapisov Eli Hafner je nedvomno čutiti v upodobitvah draperije, predvsem pa čipk. S preciznostjo in mojstrsko dovršenostjo izrisuje detajle čipkastih ovratnikov, rut, pa tudi namiznih prtov in podobnega. Pri tem ne uporablja čopiča, ampak se „slikarskega tkanja“ teh delov oblačil oziroma dodatkov v bivanjski kulturi loteva kar s šivanko. S konico igle namreč nanana drobne pikice barve in tako ustvarja ne le verodostojno podobo, temveč tudi taktilno dražestnost. Njene čipke so kakor prave in kar same vabijo roko, da se o tem prepriča.

S takimi nanananjem barve ustvarja občuteno, nežno površinsko naglazenost in svojstveno strukturalnost. Čipke pa v njeni ustvarjalnosti igrajo tudi simbolično vlogo, saj izpričujejo nostalgichen spomin na svet in čas njenih babic. Zdi se, da so slikarki svetinja, ki jo želi ohra-

niti in do katere čuti posebno spoštovanje.

Njen ustvarjalni perfekcionizem, ki se izrazito kaže v upodobitvah čipk, je čutiti tudi v beleženju značilnosti drugih materialov. Avtorica zna pričarati mehko tkanine, toploto lesa, lesk kovine, in to tako, kakor so to delali stari mojstri.

Slikarstvo Eli Hafner je zelo tesno vezano na stvarnost zunanjega sveta, pa vendar skupa zapise obogatiti s svojimi mislimi, spoznanji, spomini, željami in sanjami. V pripovedih, ki so navidezno žanrsko obarvane, so latentno prisotne mnogo globlje vsebine. Tudi pri upodobitvah ljudi ne upošteva le zakonitosti in pristopov klasičnega portretnega slikarstva, temveč jih posredno prefinjeno in subtilno bogati s svojimi čustvi in osebnimi spoznanji. Ta se sicer pogosto razodevajo le ob poglobljenem gledalčevem podoživetju.

V slikarstvu Eli Hafner se čas ustavlja. Pa ne le zaradi motivov, s katerimi pogosto zapljuje v preteklost, temveč tudi zaradi načina beleženja. Kakšna pretanjenost! Le koliko potez, tistih drobnih in tako odločilnih, je potrebnih, da nastane takšna gostobesedna, ilustrativno natančna in fotografsko dovršena likovna pripoved!

Obiskala sem njeno razstavo v Mengru in sem bila presenečena nad vso njeno ustvarjalnostjo. Želim ji še mnogo likovnih uspehov v Mendoza, Sloveniji, in zakaj ne tudi v Buenos Airesu!

Obžalujemo da smo jo odkrili tako pozno, vendar nas zadovoljuje njen uspeh in priznanje, ki ga je imela v domovini svojih staršev.

Polona Makek

Buenosairenko gledališče po Sloveniji (6)

(OD NAŠE DOPISNICE - Konec)

GLEDALIŠČE SE POSLAVLJA

Po končani predstavi v Cankarjevemu domu smo šli na večerjo k družini Inzko, kjer so nas prav s toploto in domačnostjo sprejeli. Bernarda nam je skuhala prave koronke klobase in spekla palačinke nama-zane z dulce de leche; vse to je bilo za nas nepozabno, saj smo bili pri avstrijskem veleposlaniku in nam je sama gospa veleposla-nika vse to pripravila. Najlepša vam hvala!

Ta večer je bil zadnji, ki smo ga preži-veli vsi skupaj, zato smo tudi malo povzeli doživljaje in prišli do zaključka, da ves trud, vse vaje, ki smo jih imeli vse te mesece, niso bili zaman. In kakor je rekel Tone (Podržaj) „od danes naprej pa ne nekaj let se bo o vsem tem govorilo!“ Razšli smo se med sorodnike in prijatelje, pa smo se vendar malo poglobili. Zato smo se pa tudi telefonsko še naprej povezovali.

Naj bodo sedaj na vrsti zahvale vsem tistim, ki so prispevali in pomagali, da smo to potovanje in turnejo po Sloveniji lahko izpeljali: Najprej našim staršem, ki so nam podelili ta veliki zaklad slovenskega jezika

in ljubezni do Slovenije; učiteljem, živim in mrtvim, ki so nam podajali vse prizore in razlage Slovenije, ko ne ni bilo nobenega interneta in možnosti videti Slovenije v slikah, pa so nam jo tako opisali, da smo lahko videli našo domovino, prav tako kakršna je. Hvala vsem režiserjem, na žalost večine že ni več med nami, ki so nam dali možnost, da smo se lahko učili nasto-pati, recitirati, deklamirati, itd; in vsem, ki se ne trudijo, da vse to ne izumre. Hvala našim duhovnikom, da so v nas utrdili v veri, katera nas skupaj s slovenstvom pod-pira, da vztrajamo pri delu za skupnost.

Posebna zahvala gre Društvu Slovenija v svetu, ki je turnejo organiziralo; Minis-trstvu za kulturo RS; gospodu Toniju Burji za kombi; nadškofu Uranu za vso gostol-jubnost in prijaznost; koronkim prijateljem za prisrčnost; vsem in vsakemu v vaseh, v katerih smo nastopali, ki so nas gostili in nam stregli z ljubeznijo in prisrčnostjo.

Pa še naslednje zahvale: gospodu Tone-tu Oblaku, neutrudljivemu delavcu, ki je žel močno pohvalo, mi bi pa brez njegovega dela gotovo dosegli manjši uspeh; An-

Skupina pri nadškofu Uranu

drejki Selan Vombergar, ki je vodila pevske vaje in si tudi za to vzela čas; njenemu možu Marku, ki nam je skočil na pomoč s slikami za brošuro in tudi posredoval kva-litetne fotografije za program; arhitektu Ju-retu Vombergarju, ki je napisal besedilo za brošuro „Gledališka dejavnost v Argentini po letu 1948“, za kar si je moral vzeti dosti osebnega časa; Tonetu Rodetu za spisani tekst „V znamenju križa“, ki smo ga vsi z občutkom in spoštovanjem sprejeli in se ga tudi naučili.

Naslednja podjetja in posamezniki pa so prispevali k izdaji brošure: Parket Bajda SRL, Andrej Drenik, Vinko Glimšek, Inter-pack S. A., Viktor Leber, Lipa-Hue SRL, Bratje Oblak, Tone Podržaj in sinovi, Na-dom San Justo, N.N. San Justo, Družina

Simčič, Društvo Slovenska vas, Tiskarna Vilko, Vladimir Vornič.

Prof. Ivanu Vombergarju, ki nam je priskočil na pomoč s pevske vaje in pripravo v Cankarjevemu domu. Posebna zahvala naj gre tudi družini Fink, ki nas je vedno spremljala nas podpirala in navduševala pri vsem našem delu, gospod Božidar in gospa Tinka, Marko in Kristina. Vsem vam Bog povrni!

Darinki Zorec, ki je posodila vso opre-mo za uprizoritev igre v Buenos Airesu, društvu Zedinjena Slovenija za podporo in posebej Tonetu Mizeritu za pripravljenost, tudi Odboru za Slovensko hišo, ki nam je velikodušno nudil prostore za vaje. Posebej pa vsem tistim, ki ste nas spremljali z molitvami in dobrimi željami.

Ne smem pa opustiti zahvale našemu režiserju Blažu Mikliču, za vso njegovo zamisel, neprespane noči, živce ... Ko nas je pred šestimi meseci poklical in nam povedal za kaj gre, smo bili kar navdušeni, ko se je pa bližal čas, smo se pa tudi mi malo bali. Pa je le uspelo zato, ker je Blaž vztrajen, tudi mogoče trmoglav, a brez tega gotovo ne bi šlo. Še enkrat Blaž: hvala za vse!

Sedaj se pa res poslavljamo in upamo, da ste tudi vi z nami doživljali te nepozab-ne trenutke.

Maruša

Čehov spet uspešno na naših odrih — in v Sloveniji

Slovensko gledališče Buenos Aires je v režiji Blaža Mikliča predstavilo slovenski publiki v Buenos Airesu dramsko delo Anto-na Pavloviča Čehova „Striček Vanja“. Gledališka skupina je z njim gostovala v Sloveniji na devetih krajih (med drugimi v Mestnem gledališču v Ljubljani) z velikim uspehom. Gostovali so v Sloveniji v organizaciji izseljenskega društva Slovenija v svetu in s podporo Mi-nistrstva za kulturo Republike Slo-venije.

Gostovanje gledališke skupine pa je eden izmed emigracijskih prispevkov ob 60. obletnici be-gunstva. Hkrati pa letos sovpada datum tega zgodovinskega do-godka s 40. obletnico Slovenskega gledališča Buenos Aires. Vemo, da so njihovi gledalčki nastopi želi v matični domovini priznanja, začudenja, pohvale in aplavze. Že pred leti je Miklič postavil na oder isto igro, a z drugimi igralci, ki je tudi žela velik uspeh.

Pred odhodom v Slovenijo so pa imeli sedaj dve dramski predstavi v mesecu maju: prvo v našem domu v San Justo in dru-go, v Slovenski vasi. Obe predsta-vi sta bili zelo dobro obiskani. Bila bi velika škoda, da to gosto-vanje, ki je navdušilo slovensko domačo publiko, ne bi bilo zabe-leženo, kako je potekala dramska predstavitev v Buenos Airesu.

SGBA sestavljajo igralci iz raz-ličnih slovenskih Domov. Ni pr-vič, ko se na naših odrih odigrava ta drama. Kot večina Čehovih

dramskih del nam tudi ta vedno nudi nove prijeme in podoživljan-ja. V klasičnem svetovnem gledališču so drame Čehova zelo priljubljene, čeprav ko je bil avtor ne živ, ni žel posebnih uspehov. To pa zato ker je ustvaril nov način teatra, ki je bil za tiste čase nerazumljiv za običajno publiko. Čehov, ki je bil po poklicu zdrav-nik, je temeljito poznal človeško naravo in premnogokrat nena-klonjeno okolje, v katerem se je

odvijalo življenje ljudi. Kot je za-deto napisano v katalogu: „Raz-galil je človekovo bolečino, stra-hove in dvome. V Čehovih delih ima gledalec občutek, da se ničesar ne dogaja. Toda če pozorno sledi razpletu, lahko opazi, kako govori duša in kako človek raste in zori“. Bogastvo vsebine je v razgovorih, zato čeprav so drame včasih predolge, jih je težko omejiti, ker bi se s tem izgubila ali zatemnila vodilna pot v notranjost osebnih doživetij.

Striček Vanja (Prizori iz vankega življenja) je drama, ki se odvija na Srebrnjakovem po-

sestvu v predmestju Moskve. Režiser Blaž Miklič je izbral ravnoprimerne igralce za vsako vlo-go in znal iz njih priklicati gledališke sposobnosti in spret-nosti.

Na tem posestvu živijo stara pestunja Marina, ki jo je preprič-ljivo in doživeto predstavila Mir-janka Vornič Truden; Marja Vasil-jevna (vdova, mati profesorjeve prve žene), to vlogo je z lahkoto, suvereno in prepričljivo podala Marija Zurc Čeč; Sonja (Sofja Aleksandrovna, hči prvega profesorje-vega zakona) to je po-dala vlogi primerno: naivno, romantično in sveže Metka Markovič Marinčič in Vojnicki (striček Vanja, brat prve profesorjeve žene). To zahtevno vlogo, ki nosi osrednjo dramsko odgovornost, pa je odigral režiser sam Blaž Miklič. Odlično je obvladal vso paleto razpoloženj, ki se vrstijo v tej osebi: realizem, razočaranje, idealistično preteklost, trpljenje ob nesrečni ljubezni in udanost usodi, ogorčenost, ironijo, itd.

Na posestvo pa se preselita iz Moskve profesor Aleksander s svo-jo drugo mlado ženo Jeleno Andre-jevno. Vlogo prevzetnega profesor-ja Aleksandra je mojstrsko odigral Ciril Jan, ki se je po letih vrnil kot igralec na odrske deske, a se mu pozna, da ima v sebi gledališki talent. Svojo težko vlogo je odigral odlično prepričljivo z vsemi nian-sami, ki jih je zahtevala predstavi-tev Aleksandra: ambicioznost, hi-pohondrija, narcisizem, sebičnost. Elizabeta Rupnik pa je zablestela v svoji predstavitvi Aleksandrove mlade žene. Najbolje je predočila publiki boje in dvome med zakon-sko zvestobo, dolžnostjo, spoštovanjem, prijateljstvom in go-rečo ljubeznijo, ki je iz dneva v dan rastla do zdravnika Astrova.

Tone Podržaj pa je podal lik Mihaila Lvoviča—Astrova. Sijajno je prikazal osebo, ki ljubi naravo, ki je razočaran nad življenje, ki ga mori rutinsko zdravniško delo na podeželju, a vendar ima ne iskrico upanja in željo po ljubezni.

Čeprav v krajši vlogi Teljegina Ilja Iljiča, obubožanega kmeta, je kot vedno tudi tokrat Janez Kraj-nik prikazal s primernim občut-kom, kretnjami in glasom to po-dobo tako pogosto v tistih časih zadnjega ruskega carja.

Nam že znani igralec Marko Štrubelj pa je naravno in sproščeno predstavil delavca na posestvu.

Iz vseh zornih kotov je bila tokratna predstav Strička Vanje odlična. Igro je prevedel v slovenščino Josip Vidmar. Igralci so odlično obvladali slovenščino, ki je bila sveža, spontana in v primernih tonih, kot jih je zahte-vala drama.

Naj omenimo še tiste druge „tihe“ sodelavce, brez katerih pa bi gledališke predstave ne poteka-le tako harmonično, estetsko in prepričljivo. Za luči, zvok in rekvizite sta poskr-bela Janez Mar-inčič in Marko Štrubelj. Veroni-ka Malovrh je pokazala svojo spretnost in ta-lent pri izdelavi kostumov in ma-

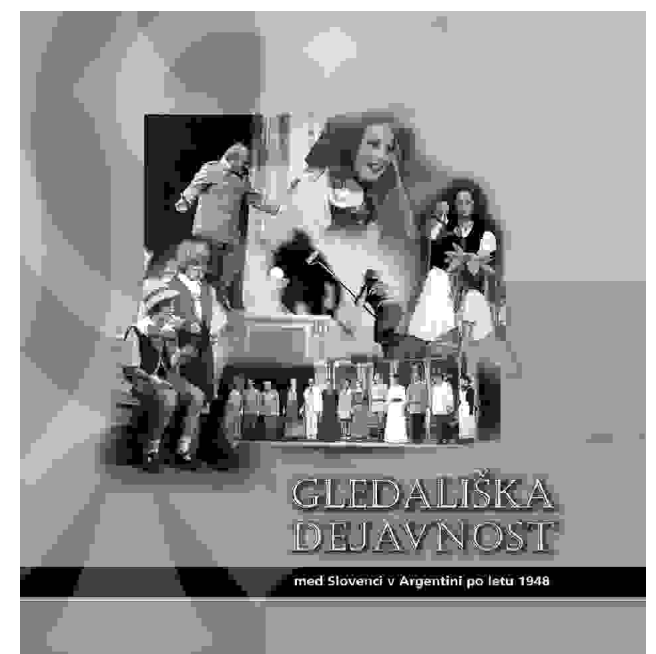
skiranju. Za celotno organizacijo predstav pa je vestno prevzel od-govornost Matjaž Čeč.

Scenografija je bila pa sad kreativnosti Toneta Oblaka: času in kraju drame odgovarjajoča, z navdihom romantičnega podežel-ja, s preprostimi elementi, ki pa nudijo domirjaji primeren okvir dogodkov.

Publika je imela na razpolago bogato ilustriran program, ki je vseboval življenjepis Čehova, kra-tek izveček igre, imena nastopa-jočih in vrsto barvnih fotografij.

Gledalci so z burnimi aplavzi podali svoje zadovoljstvo in po-hvalo Slovenskemu gledališču Buenos Aires. Vsi pa želimo gledališki skupini in režiserju ne-mnogo kvalitetnih predstav in us-pehov!

K.C.

Naslovnica brošure, ki jo je SGBA izdalo ob 40. obletnici in ob 60-letnici begunstva, in je bila na razpolago v Sloveniji

NOVICE IZ SLOVENIJE

DOBRI V ANGLEŠČINI

Pred dnevi objavljena statistika Univerze v Cambridgeu uvršča Slovence v sam vrh pri opravljanju izpitov iz angleškega jezika, saj je v povprečju več kot 90 odstotkov kandidatov v letu 2004 izpite opravilo uspešno. Izpiti iz angleščine Univerze v Cambridgeu so vodilni izpiti na področju preverjanja znanja iz angleškega jezika. Vsako leto izpite opravlja več kot 1,5 milijona ljudi v 135 državah.

NOV PREHOD NA HRVAŠKO

Na Hrvaško je od ponedeljka mogoče potovati tudi prek novega cestnega mejnega prehoda Podgorje-Jelovice, ki je zdaj odprt za mednarodni promet.

MELODIJE MORJA IN SONCA

Na sobotnem finalnem večeru festivala Melodije morja in sonca je zmagal Domen Kumer s skladbo Do Portoroža, drugouvrščena je Rebeka Dremelj s skladbo To je prava noč, na tretje mesto pa se je uvrstila pesem Solze z neba Mance Špik. Uvrstitve so rezultati glasovanja gledalcev s televotingom, glasovanjem prek telefonskih sms sporočil ter glasov občinstva festivala v Amfiteatru portorškega Avditorija. Nagrade pa je podelila tudi strokovna žirija. Priznanje in nagrado za najboljšo melodijo je prejel skladatelj Marjan Hvala za pesem z naslovom Kam plujemo v izvedbi Bogdana Baroviča. Za najboljšo besedilo je žirija nagradila avtorico pesmi Modre oči Darjo Pristovnik, pesem je izvajal Peter Januš, za najboljšo priredbo pa aranžerja Francija Zabukovca za pesem To je prava noč v izvedbi Rebeke Dremelj. Priznanje za najboljšo izvedbo je prejela izvajalka Manca Špik, ki je pela pesem Solze z neba. Za najboljšo skladbo v celoti na festivalu pa je strokovna žirija razglasila skladbo z naslovom Vročje. Izvajalec pesmi je bil Anžej Dežan, besedilo je napisala Urta Vlašič, glasbo Matjaž Vlašič, aranžma pa Borjan Grabnar in Matjaž Vlašič.

MATEMATIČNI IN GASILSKI OLIMPIJI

Na 46. mednarodni matematični olimpiadi v Méridi na polotoku Yucatán v Mehiki so uspeh dosegli tudi slovenski tekmovalci. Na tekmovanju, ki se ga je udeležilo 91 držav, je Gajper Zadnik z Gimnazije Vič osvojil srebrno medaljo, David Gajser z II. gimnazije Maribor in Špela Špenko z Gimnazije Bežigrad pa pohvali.

Slovenska gasilska reprezentanca je na gasilskih olimpijskih igrah, ki so potekale v hrvaškem Varaždinu, dosegla zelo odmevne uvrstitve. Med 3120 gasilci iz 32 držav je v različnih kategorijah nastopilo 163 gasilcev iz Slovenije, ki so osvojili tri prva mesta in dve drugi.

PO SVETU

SVET V SENCI TERORJA

V središču Londona je v četrtek, 21. julija na treh postajah podzemne železnice in na enem avtobusu prišlo do „niza incidentov“. Po navedbah policije, je šlo za tri manjše eksplozije. Varnostne sile so začele množično operacijo iskanja napadalcev, v kateri so že prijele več osumljencev. Policija meni, da namen napadov ni bilo le ustrahovanje, ampak je šlo za eksplozije, ki so imele za cilj povzročiti človeške žrtve. V iskanju napadalcev so v petek ustrelili na postaji podzemne železnice osumljenca. Šele potem so ugotovili, da gre za Brazilca, ki ni povezan s spodletelimi bombnimi napadi. „Njegova smrt je tragedija in policija jo obžaluje,“ je sporočil Scotland Yard. V Egiptu pa je med petkom in soboto v nizu bombnih eksplozij, ki so ponoči pretresle egiptovsko letovino Šarm el Šejk ob Rdečem morju, je umrlo najmanj 88 ljudi, preko 200 jih je bilo ranjenih. Med žrtvami je devet tujcev. Policija je ugotovila, da so eksplodirali najmanj trije avtomobili bombe.

SVET SE NE MENI ZA LAKOTO

Organizacija Združenih narodov je donatorje mednarodne skupnosti pozvala, naj s prispevki pomagajo zahodnoafriški državi Niger. Tam se 2,5 milijona ljudi, od tega 800.000 otrok, sooča s hudo lakoto. Sedanjo humanitarno krizo v Nigru, eni najrevnejših držav na svetu, kjer se pogosto soočajo s podhranjenostjo, sta sprožili suša in lanska invazija puščavskih kobilic, ki so letino žita oklestile za več kot 200.000 ton. Pomanjkanje hrane je prizadelo tudi sosednje države, vključno z Malijem, a Niger je najbolj prizadet.

SPORNI PUTIN

Ruski predsednik Vladimir Putin je podpisal in s tem uveljavil nov sporni zakon o volitvah, ki so mu močno nasprotovali pripadniki opozicije. Po novem zakonu bodo tako lahko na volitvah nastopale le politične stranke in ne več tudi zveze, kar Putinovi kritiki vidijo kot nekaj, kar bo še oslabilo zadnje opozicijske sile v ruski dumi. Zakon, ki sta ga ta mesec že odobrila oba domova parlamenta, je s predsednikovim podpisom stopil v veljavo. Med drugim zakon omogoča prepoved tujih opazovalnih misij, onemogoča nastop na volitvah neodvisnim kandidatom, strankam pa onemogoča združevanje v volilne bloke pred volitvami.

PISALI SMO PRED 50 LETI

OB DESETI OBLETNICI

Tak je bil naslov večeru Slov. kult. akcije v nedeljo, 24. julija, v ramotški dvorani -namenjen počastitvi desete obletnice smrti pisatelja Narteja Velikonje in obenem z njim „vseh slovenskih umetnikov in kulturnih delavcev, ki so jim vojna, revolucija in izgnanstvo v tujini vzeli življenje“.

Predsednik g. R. Jurčec je v uvodnih besedah označil večer takole: „Umetnik, pisatelj, kulturni delavec ne umre ob smrti: pusti dela svojega duha...”

Za njim je bil na sporedu govor T. Debeljaka o Narteju ter o vseh, ki so plodove svojega duha in srca darovali v skupen slovenski kulturni hram, pa je njihova neprecenljiva požrtvovalnost bila poplačana z grenkim beličem: okupatorji ali domači sovražniki so jih preganjali, mučili, v ječe in taborišča metali ter morili. Omenil jih je dolgo vrsto... a manjkalo je tiste tople besede, ki bi bila njihova delo postavila v blestečo luč in nam njihove like znova približala...

V prvem delu smo slišali še Pregljeve, Velikonjeve in Kunstljeve besede ter Balantičeve verze. Po neuspešni glasbi iz zvočnika je vokalni tercet s Soči izzvenel naravnost triumfalno.

Drugi del je začel Novačanov Jeruzalemski sonet, kateremu je sledil Velikonja: najprej znana Oporoka, delček iz pisma in skoraj prekratek izrez iz njegovega zagovora pred sodiščem. Vokalni kvartet je lepo odpel Gallusa Ecce quomodo — kar so gotove bile najlepše minute vsega večera. Sledili sta Kalinovi Nímam groba ter Pomamni spev. Zaključil pa je večer tercet s Palestrino: Pleni sunt coeli.

Ob primernih lučnih spremljavah je bila zelo efektna scenerija: zlomljeno drevo, ki je upodabljalo po groznem viharju strte naše kulturne moči.

Kvalitetno so možki recitatorji prekarali ženske, a tudi Oporoka in Kronika bi bili v večjih rokah zveneli popolneje.

Večer „Ob deseti obletnici“ je imel slavnostni značaj, ali takega bi si bil človek ob spominu na dolgo vrsto zaslužnih mož vsaj želel; zato se je nastop onih, kateri so brali z zlomljenih listov in lističev, kaj malo ujemal z njim.

Štiridesetminutno zamudo naj prepisemo tiskarskemu kratu, ki je morebiti po svoji glavi postavil uro začetka v časopise in na vabila ali pa prirediteljem?

V celoti večer ni izpolnil našega pričakovanja; če izvezam pevske nastope in nekaj recitacij, se ostali del ni povzpел nad povprečno umetniško višino.

SLOVENC V ARGENTINI

OSEBNE NOVICE

Poročila sta se v San Justo dne 24. julija 1955 g. **France Škulj** in gdč. **Anica Smole**. Čestitamo!

OBVESTILA „SFZ“

„**Slovenski tečaj**“ za vse slov. fante od 14. leta naprej se bo pričel v avgustu. V nedeljo 31.7. ob 16.30 bo na Pristavi sestanek vseh, ki ga bodo želeli obiskovati. Predavali bodo strokovnjaki za slovensko zgodovino, zemljepis in slovenščino. Slovenskemu fantu je poznanje teh predmetov ena prvih lastnosti njegove osebnosti, zato naj se nobeden fant ne izogne tej dolžnosti.

Šah turnir za prvenstvo SFZ se prične v soboto 30. 7. ob 15h na Pristavi.

Domobransko proslavo bomo imeli v ramotški dvorani v nedeljo 14. avgusta ob 19 uri.

Ping-Pong tekmo so naši fantje igrali 10. 7. z arg. „77 Futbol Club-om“. Izid je bil 3:3.

Nogometna tekma med SFZ in „For ever“ klubom iz San Justa je izpadla 0:0. Igrali smo jo 24. 7.

Priporočamo vsem fantom, da si zboljšujejo slovenščino z branjem slovenskih knjig. Knjižnica Društva Slovencev je odprta vsako soboto popoldan in nedeljo zjutraj.

Svobodna Slovenija, 28. julija 1955 - št. 30.

SLOVENC I IN ŠPORT

ZMAGE NA MOTORJIH

Slovenski motociklist Aleš Hlad je v grški Kalamati zmagal na tretji dirki za evropsko prvenstvo v supermotu. Hladu očitno velika vročina na dobro pripravljeni progi v neposredni bližini morja ni delala preglavic, saj je zmagal v obeh vožnjah in premagal tudi vodilnega v skupnem seštevku za EP, Avstrijca Johanna Schrufa. Z zmago si je slovenski tekmovalec privozil tudi novih 50 točk, tako da za vodilnim zaostaja le še tri točke.

Avstrijsko Dunajsko Novo mesto je bilo prizorišče tretje letonje dirke skupnega državnega prvenstva spidvejstov Slovenije, Avstrije in Hrvaške. Podobno kot na prvih dveh je tudi tokrat slavil aktualni slovenski državni prvak Matej Žagar, za njim pa sta na stopničkah stala še Avstrijec Manuel Hauzinger in Hrvat Jurica Pavlic.

OD 2:0 DO 0:3

Nogometarj HIT Gorice so na povratni tekmi prvega predkroga lige prvakov v Tirani izgubili proti istoimenskemu nasprotniku z 0:3 in izpadli iz nadaljnjega tekmovanja. Prva tekma se je končala z izidom 2:0 v korist Novogoričanov. - Še danes se sprašujejo, kako je to možno ...

NAJBOLJŠI VOJAKINJI NA SVETU

Slovenski judoistki Rana Sraka in Urška Žolnir sta na svetovnem vojaškem prvenstvu v ruskem St. Peterburgu osvojili naslov svetovnih prvakinj. Rana Sraka je tako ponovila uspeh izpred petih let, ko je zmagala v nizozemskem Den Helderju, medtem ko je bila bronasta z olimpijskih iger v Atenah 2004 Urška Žolnir najboljša med vojakinjami lani v Bakuju.

ŠE BOMO ZMAGOVALI V TENISU

Mariborčanka Polona Hercog in Novomeščanka Jasmina Kajtazovič sta postali evropski teniški prvakinji med dvojicami do 14 let. V finalu prvenstva v Ostravi na Češkem sta premagali Nizozemki Quirine Lemoine in Lynn Schonemage s 7:5, 2:6 in 6:2.

Aleša Bagola in Tina Obrez pa sta zmagovalki finala dvojic v italijanski Anconi. Na 10.000 dolarjev vrednem turnirju sta Bagola in Obreza v soboto zvečer premagali domačinki Iannozzijevo in Menno s 6:1 in 6:0.

NEOLIMPIJSKE ZMAGE

V Duisburgu so se končale 7. svetovne športne igre, na katerih tekmujejo predstavniki neolimpijskih športov. Deset dni športnih obračunov, v katerih je sodelovalo 3.500 tekmovalcev v 30 športih je največ uspeha prineslo ruski ekipi, ki je zbrala 31 zlatih, skupaj pa 64 odličij. Slovenska ekipa, ki je šela 28 članov, je osvojila tri odličja - srebrni so bili Lucija Mlinarič v kotalkanju, Natalija Gros v športnem plezanju in Dejan Sitar v lokostrelstvu, bronast pa Jasmin Čaušević v balinanju.

OSEBNE NOVICE

Krsta

V cerkvi Marije Pomagaj je bila krščena **Cecilija Grilj**, hčerka Andreja in Veronike Vombergar. Botra sta bila Pavlika Vombergar in Marjan Grilj. Krstil jo je msgr. Jure Rode.

V cerkvi Sagrada Familia v Palomarju je bil krščen **Aleksander Cariddi**. Očka je Gustavo Cariddi, mamica pa Adriana Možina. Botrovala sta Marisa Cariddi in Nikolaj Možina.

Srečnim družinam iskreno čestitamo!

EVROPSKA PRESTOLNICA KULTURE

Slovenija bo v letu 2012 imela evropsko prestolnico kulture, evropska poslanka Ljudmila Novak (EPP/NSI) pa se zavzema, da bi v Sloveniji razpisali natečaj za izbiro mesta.

Na častnikarski konfe-

renci v Ljubljani je dejala, da bi bilo po njenem mnenju za pestrejšo ponudbo mogoče dobro izbrati kako drugo mesto in ne Ljubljane, ki je že sedaj zelo dobro obiskana.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinctis.com.ar** **Glavni urednik:** Tine Debeljak ml. / **Za Društvo ZS:** Alojzij Rezelj / **Sodelovali so še:** Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Maruša Zurc Čeč, Marko Vombergar, Ivan Žnidar, Andrejka Selan Vombergar, Mara Sanchez Črnak, Katica Cukjati, Ivana Tekavec, Polona Makek, Tone Podržaj. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 75, pri pošiljanju po pošti pa \$ 100; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „*Eslovenia Libre*“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „*Antonio Mizerit*“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / *Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar*

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO
	Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

CATERING

Cocina Č Fusión. Srečanja — Praznovanja — Sprejemi. Najboljša okusna postrežba! **Julio Lallire, Chef Ejecutivo.** Tel.: 4641-6986; mobil: 15 5564-2831; e-mail: jullace@yahoo.com.ar

TURIZEM

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ančić, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK Č asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfa.net.com.ar

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Ahčinovi kipi

So le nekaj kratke čase na ogled in razpolago
Kličite: 4751-2591

PRILOŽNOST DODATNEGA ZASLUŽKA

za Slovence v Argentini

Mednarodno podjetje izbira za začetek delovanja v Sloveniji poslovne partnerje s strokovnimi, poslovnimi ali osebnimi stiki v Sloveniji in Argentini.

Za dodatne informacije pišite na poslovspartner@yahoo.com.ar

OBVESTILA

SOBOTA, 30. julija:

Café-koncert na Pristavi ob 21. uri.

Redni pouk na Srednješkem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 31. julija:

Srečanje molivk in molivcev Živega rožnega venca, ob 15.30 v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

Zlata maza g. Franca Himmelreicha v njegovi fari ob 18. uri.

V Slovenskem domu v San Martinu po mazi ob 10.30 predstavitev knjige „Historia de la iglesia de San Benito“. Avtor je Carlos C. Bizai.

SOBOTA, 6. avgusta:

Pevsko glasbeni večer SDO-SFZ, ob 20.30 uri v Slovenski hiši.

Odprtje likovne razstave Adriane Omahna, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše. Vabi Slovenska kulturna akcija.

NEDELJA, 7. avgusta:

53. obletnica Hladnikovega doma v Slovenski vasi.

ČETRTEK, 11. avgusta:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16.30 v Slovenski hiši. Na programu bo razgovor z go. Marto Križ Golob o artrozi.

Sobota, 13. avgusta:

Koncert pevskega zbora Pomlad iz Novega mesta, v našem domu v San Justu.

NEDELJA, 14. avgusta:

Mladinski dan v Carapachaju s celodnevni programom.

PONEDELJEK, 15. avgusta:

Zveza mater in žena s Pristave vabi ob 10. uri na razgovor o doživetju v Sloveniji z go. Maručo Čeč.

Gneče, pa brez piketov

Fotografija je presenetljiva: lepa slovenska okolica, gneča pa taka kot v središču Buenos Airesa, ob kaki piketerski blokadi. Tujci bentijo zaradi dolgih kolon in plačila cestnine na kratkem avtocestnem odseku Šentilj-Pesnica. Na mejni policijski postaji

Gruškovje pa so povedali, da je bilo treba v soboto 16. za izstop iz Slovenije na Hrvaško v Gruškovju najdlje čakati poldrugo uro, ko so bile kolone vozil dolge približno tri do štiri kilometre. Ves dan so nastajali zastoji na Ptujski cesti v Mariboru, promet pa je bil zelo gost, s stalnimi zastoji, tudi na mariborski obvoznici. Nekateri vozniki v konici v soboto dopolne so dejali, da so za 50-kilometrsko razdaljo med Šentiljem in mejnim prehodom Gruškovje potrebovali kar štiri ure in pol. Bili so ogorčeni, ne zlasti zato, ker je bilo treba za nekaj kilometrski avtocestni odsek Šentilj-Pesnica, zastojem in čakanju navkljub, plačati 180 tolarjev cestnine. Odgovorni pa so napovedali pa so podobne zastoje in kolone ne za najmanj naslednje štiri konce tedna.

Papež proti Harryju Potterju

Te dni je izšla četrta knjiga o Harryju Potterju. Zato ni čudno, da je svetovni tisk spravil na prve strani tudi papeževo menje o tem „junaku“. Že kot kardinal je dal Joseph Ratzinger nedvoumno vedeti, da mu pretkani čarovniški učenec in njegova fantastična, nadnaravna okolica nista po godu.

„Dobro bi bilo, da ljudem pojasnite zadeve s

Harryjem Potterjem, saj gre za subtilna zavajanja, ki prav zato neopazno in globoko delujejo v smeri spodkopavanja krščanstva in duše, preden se je sploh lahko razvila,“ je kardinal Ratzinger leta 2003 zapisal v dopisu nemški kritičarki Potterja Gabriele Kubly.

Sveti sedež manj vznemirja v teh knjigah popisana magija, veliko bolj pa „vizijska, v kateri se medsebojno mešana realnost in nadnaravnost in ki se ne drži natančnih pravil in napotkov cerkvene hierarhije“, je poudaril časnik La Repubblica. Časnik dodaja, da ni nobenega dvoma, da Benedikt XVI kot papež ni spremljal svojega mnenja.

Šesta knjiga o Potterju Joanne K. Rowling z naslovom Harry Potter: Princ nečiste krvi pa medtem postavlja nove rekorde med knjižnimi uspehi.

Tehnološki dosežek

Po dveh letih, ko je jadrnica z imenom skandinavske blagovne znamke Shipman, dolga 50 čevljev, osvojila naziv evropske jadrnice leta, je v vode portorotke marine zaplula njena večja „sestra“ Shipman 63. Pod izjemni doseg navtične industrije sta seveda podpisana brata Japac in Jernej Jakopin, že dolgo izjemno cenjena v svetovni navtični industriji.

Skoraj 20 metrov dolgo plovilo je največja jadrnica na svetu, izdelana iz ogljikovih vlaken. Kljub spornosti dolžini se ponarja z enostavnostjo uporabe, načeloma je primerna za malotrvilno posadko. Notranjost s tremi kabinami nudi prostorsko razkožje večji družini ali vsaj šestim oziroma osmim potnikom. Udobju se pridružujejo tudi čezoceansko plovbo.

Splovitev doslej največje jadrnice s trupom iz ogljikovih vlaken je pomemben slovenski tehnološki dosežek.

ZNOVA ...

Prišli so na cilj.

V ključavnici je rožljalo. Odprl je vrata.

Above roke, velike, trdne, zanesljive, popolne, vredne najboljšega renesančnega čopiča, so iskale nekaj po žepih. Počepnil je in z odločno kretnjo prižgal vžgalico, ki jo je trenutek prej vzel iz plave knjižnice na kateri je bila, z belimi in z veliko začetnico pomevno napisanimi črkami beseda *Ranchera*.

Približal je desno roko k tlom, da bi se videlo čimveč površine, potem pa je previdno šel z levico do vžgalice, pazoč da bi ohranil plamenček ki je na gorečem koncu brlel, a svetloba je počasi izginila. Z novo vžgalico si je enkrat posvetil, nato pa z odprto roko potipal po tleh.

„Lahko vstopimo, je že suho,“ so bile njegove prve besede. Lastna hiša!

Kaj se je godilo tedaj v njegovem srcu, ve samo Bog. Nepopisno je moral biti tisti trenutek!

Gotovo ni bila pozabljena, a bila je vsaj malo zadostna, zapustitev domače hiše onkraj morja, v njegovi Sloveniji.

Mama je prižgala petrolejko in pobožno rekla: *Hvaljen Jezus*.

Naslednji dan, krasni dan!

Vsenaokrog sonce in trava - trava in sonce ... mala pampa. Samo tu pa tam nekateri slovenski sosede ...

Začetek slovenske vasi.

Mara Črnak Sánchez

53. obletnica Hladnikovega doma 7. avgusta 2005

9.00: sv. maša

10.30: začetek medkrajevniških športnih tekem

12.30: kulturni program, nakar sledi

Kosilo

Po športnih igrah prosta zabava ob zvokih EQE

Prijave za kosilo do 31. 7. na tel: 4267-5933 (Ciril Jan)

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

MePZ San Justo

vabi na

KONCERT

MePZ POMLAD iz Novega mesta,

ki bo v soboto, 13. avgusta, ob 20.30 v našem domu San Justo

Zborovodja: Fernando Mejías

Po koncertu bo na razpolago večerja

Vstopnice in karte za večerjo lahko dobite pri članih MePZ San Justo

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

vabi na likovno razstavo

Razstavlja mediane tehnike in objekte

ADRIANA OMAHNA

Odprtje: sobota 6. avgusta 2005, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše. Razstava bo odprta tudi v soboto 20. avgusta od 13. do 19. ure.

Pesnice mojih sanj... Lahko jim prisluhnemo na CAFÉ-KONCERT NA PRISTAVI 30. julija ob 21. uri.

Sodelovali bodo: Maruška Klemenčič, Jože Rožanec, Martin Dobovšek, Luka, Pavel, Ivan in Tomaž Klemenčič, Luka Debevec, Magda Jerman in Andrejka Kerč

Vstopnice v predprodaji za \$ 10.- (vključuje majhen prigrizek)

Rezerviraj si mizo na tel. 4627-4935

Z veseljem te pričakujemo!

Zaradi nepričakovanih osebnih zadržkov, ne bo prišel Stane Vidmar.

36. Pevsko glasbeni večer

v soboto 6. avgusta

ob 20.30 uri

v Slovenski hiši

Vsi lepo vabljeni!